

iOS alapú szoftverfejlesztés

Dr. Blázovics László

Blazovics.Laszlo@aut.bme.hu

2021. Szeptember 14.

Automatizálási és
Alkalmazott
Informatikai Tanszék

Labor – QB115

- Laborbeosztás a Github-on
 - > L1 - 12:15-13:45
Blázovics László
 - > L2 14:15-15:45
Gavrillás Kristóf
- Aki akar, hozhat saját gépet -> Lehetőleg oda üljön, ahol nincs gép
- Segédletek szintén a Github-on

Streameld a napfényes Kaliforniából.

Nézd meg az angol nyelvű Apple-eseményt ma 19:00 órától
az amerikai honlapunkon.

[További információ >](#)

Memóriakezelés

Memóriakezelés iOS-en

```
let hero = GameCharacter()
```

- Egy GameCharacter objektum létrejött a memóriában
- A **hero** nevű változó (konstans referencia) hivatkozik a létrehozott *GameCharacter* példányra
- Ha túl sok objektumot hozunk létre, elfogy a memória

Memóriakezelés iOS-en II.

- **Memóriakezelés:** az olyan objektumok által lefoglalt memória felszabadítása, amikre többé már nincs szükség
- Hogyan?
 - > Régi iOS verziók (iOS 5): a programozónak manuálisan kellett hívogatni a memória felszabadítását végző metódusokat
 - > Most: automatikus referencia számlálás (**A**utomatic **R**eference **C**ounting: **ARC**)
 - > *Objective-C-vel is működik*

A kezdetekben

- A programozó feladata az objektumok élethciklusának felügyelete, speciális referenciakezelő üzenetekkel
- Bizonyos utasításokkal az objektum tulajdonosává válunk: **alloc**, **retain**, **new**...
- Ha nincs szükségünk az objektumra, le kell mondani róla: **release**
- Egy objektum automatikusan törlődik, ha már egy tulajdonosa sincs
- Sok hibalehetőség:
 - > Ha elfelejtünk lemondani egy objektumról: memory leak
 - > Ha elfelejtjük lefoglalni a „tulajdonjogot” egy objektumra: bármikor törlődhet a tudtunk nélkül
- Kezdő programozók számára sok idő volt elsajátítani

ARC - Automatic Reference Counting

- A fordító elemzi a kódot és automatikusan elhelyezi benne a memória felszabadítását végző műveleteket
 - > Egy objektumra akkor nincs többé szükség, ha nincs rá több referencia
 - Referencia: változó, konstans, property...
- **Nem Garbage Collection!**
 - > Fordítási időben generálódik a memóriakezelő kód
 - > Programozó számára láthatatlan
 - > Nincs overhead futási időben (ellentétben a Garbage Collectionnal)

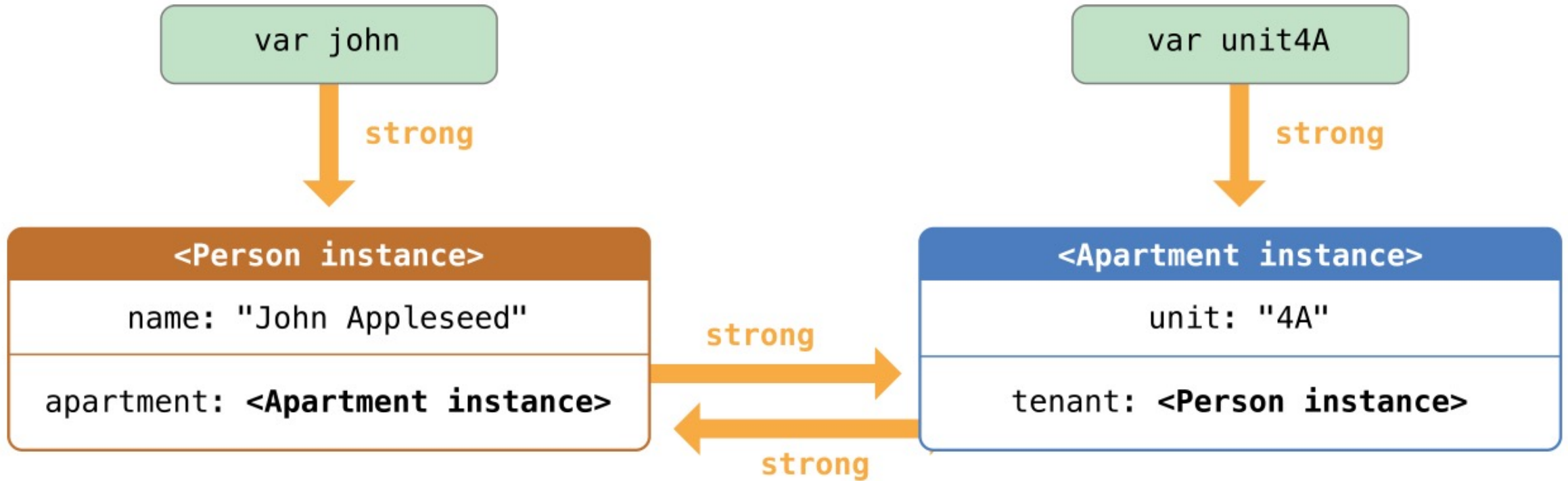
Objektumok élete

- Mikor törlődnek az objektumok?
- Amikor már egyetlen referencia sincs rájuk!

```
// GameCharater objektum létrehozása
var firstHero: GameCharacter? = GameCharater()
// A hero használata...
firstHero = nil
// az objektum törlődik, mert nincs rá több referencia
```

```
func printHero() {
// Egy új GameCharacter jön létre minden alkalommal, mikor a függvényt meghívják
    let secondHero = GameCharacter()
    print(secondHero)
}
// Amikor a függvény visszatér, törlődnek a lokális változók (itt GameCharacter
referencia), így az objektum törlődik a memóriából
```

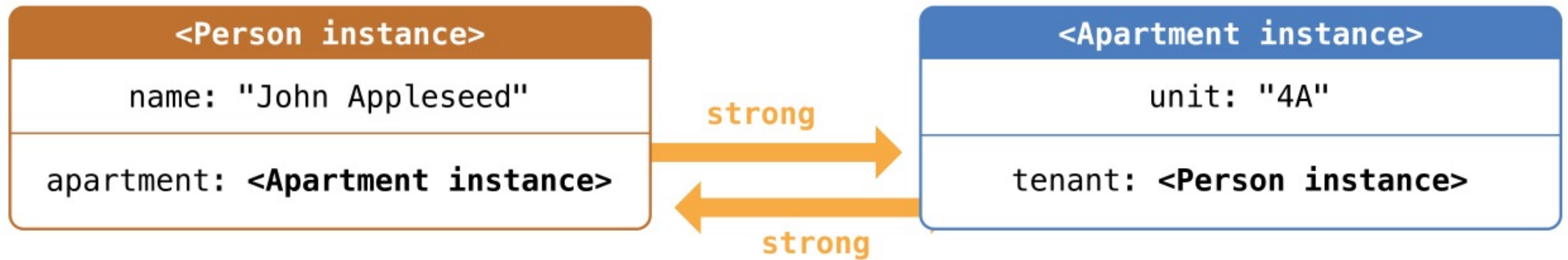
Körkörös hivatkozás

Körkörös hivatkozás II

~~var john~~

~~var unit4A~~

- Körkörös referencia (reference cycle): az objektumok körkörösén egymásra hivatkoznak, és így "életben tartják" egymást.

Gyenge referencia

- A körkörös referenciák megakadályozzák, hogy felszabaduljanak a szükségtelen objektumok, ezért finomhangolni kell
- **Gyenge (weak) referencia:** az ARC nem veszi figyelembe, mikor egy objektumra mutató referenciákat számolja

```
weak var date: Date? = Date()
```

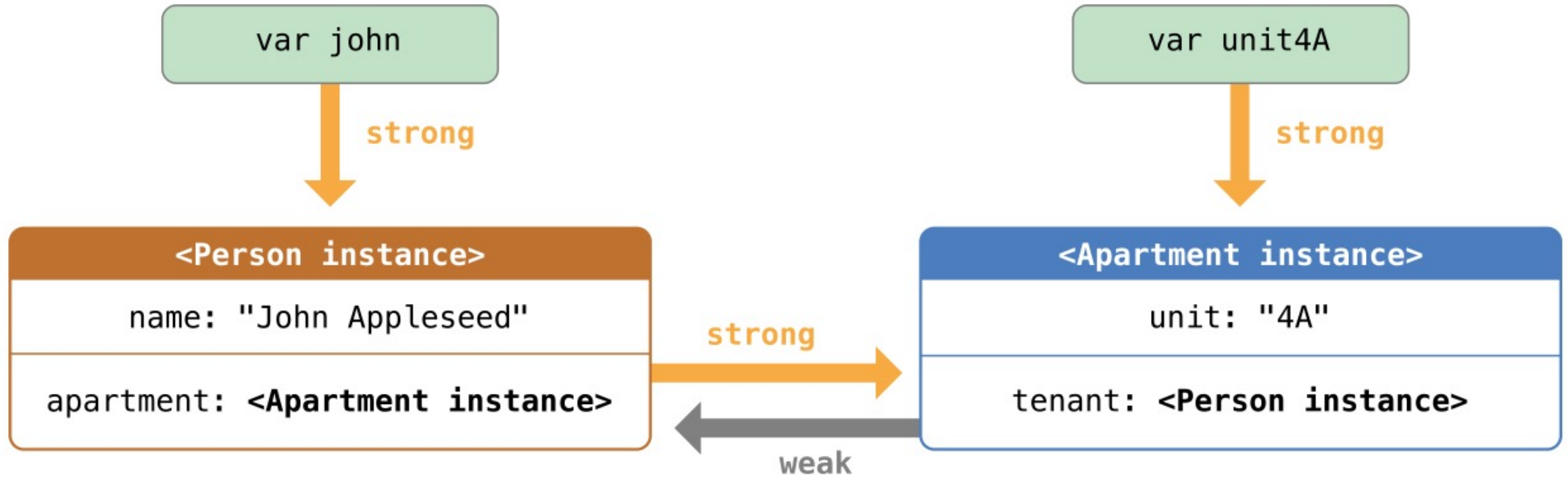
> A weak referenciák mindig optional-ök, mert az általuk mutatott objektum törölődhet a memóriából (és ilyenkor nil lesz az értékük)

- **Erős (strong) referencia:** az alapértelmezett referenciatípus, melyet az ARC figyelembe vesz az objektumra mutató referenciák számolásánál

```
var date: Date = Date()
```

- **Általános szabály:** egy objektum akkor törölődik a memóriából, ha nincsen már több erős referencia rá

Gyenge referencia II.

Gyenge referencia III.

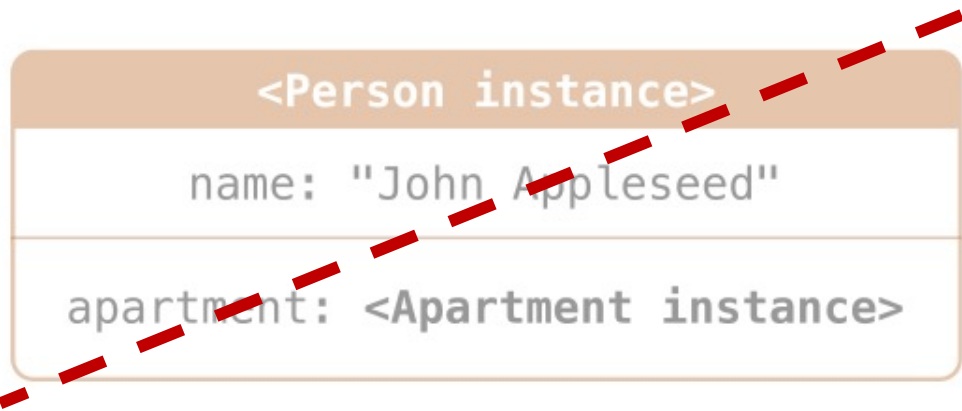
~~var john~~

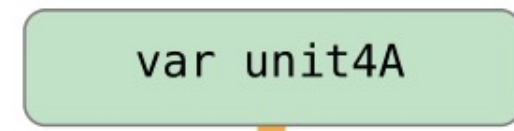
~~<Person instance>~~

~~name: "John Appleseed"~~

~~apartment: <Apartment instance>~~

var unit4A

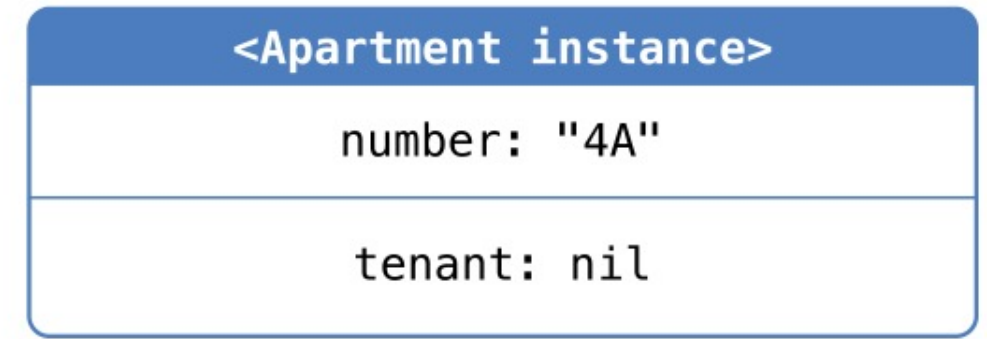
strong

<Apartment instance>

number: "4A"

tenant: nil

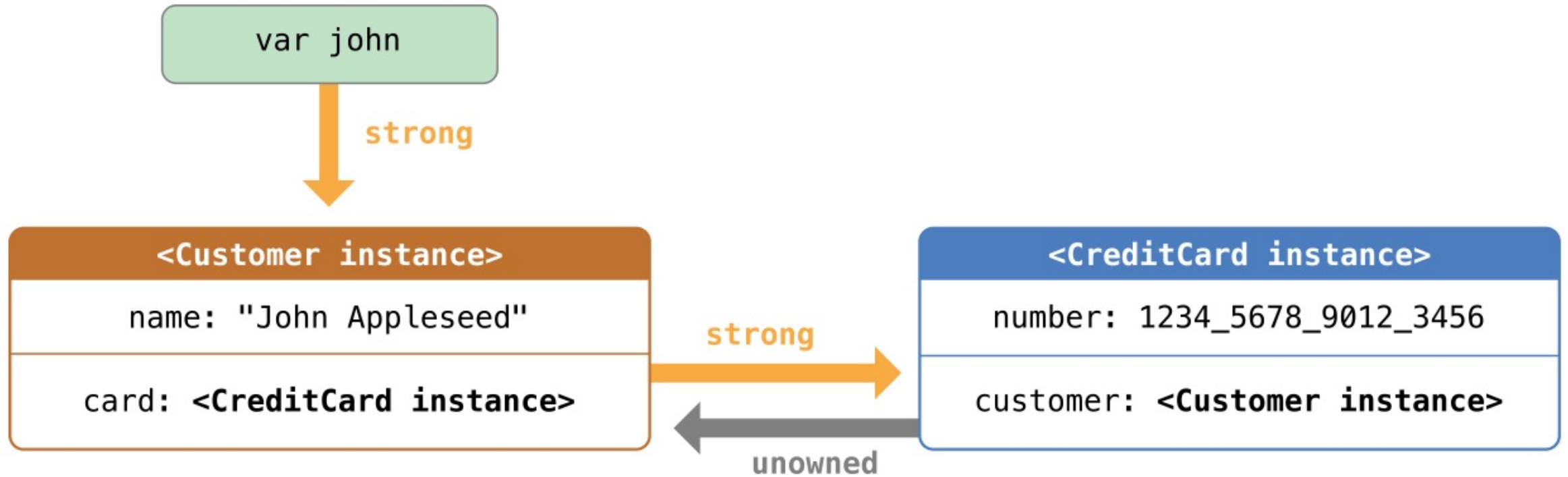

- Nem marad több erős referencia a *Person*-ra, így törlődik a memóriából

Unowned referencia

- A weak mellett létezik még egy "gyenge" referencia típus: **unowned**
 - > Hasonlóan nem számít bele a referencia számlálásba mint a weak referencia
 - > Ellentétben a weak referenciákkal, az **unowned** referenciák nem optional értékek
 - > Az *unowned* referenciának mindig kell, hogy értéke legyen, különben crash-el a kód
- Olyan esetekben használjuk, mikor a hivatkozó objektum csak a hivatkozottal együtt létezhet
 - > Tipikusan az init-ben létrejövő objektumok esetében

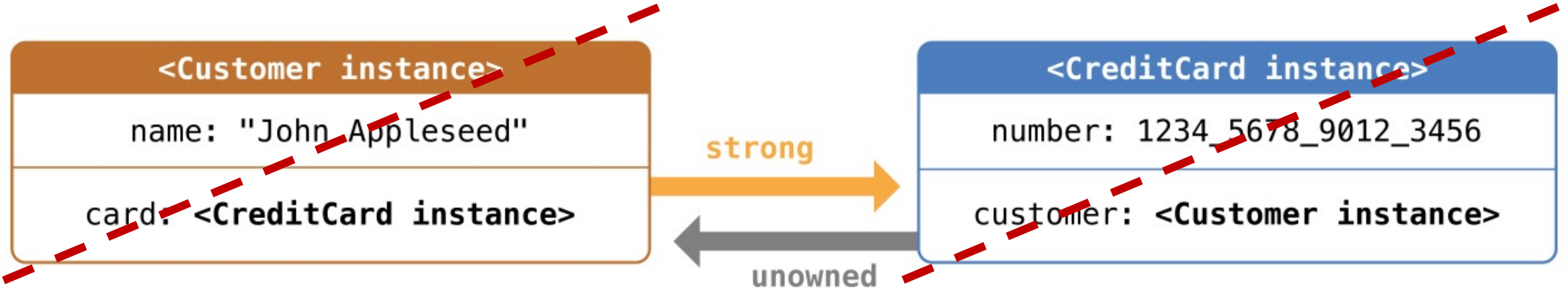
Unowned referencia II.

- A *Customer* birtokolja a *CreditCard*-ot (ezért strong)
- A *CreditCard* nem létezhet *Customer* nélkül, de nem is birtokolja a *Customer*-t

Unowned referencia III.

~~var John~~

- Nem marad több erős referencia a *Customer*-re, így törlődik a memóriából

strong, weak, unowned?

- **strong**: szülő birtokolja a gyereket és ezért erősen hivatkozik rá, „amíg van szülő, a gyerek is életben marad”

```
var child: Child
```

- A gyerek nem birtokolja szülőt
 - > **weak**: ha a gyerek létezhet szülő nélkül is: „ha nincs szülő, a gyerek tovább él”

```
weak var parent: Parent?
```

- > **unowned**: ha nem lehet olyan eset, hogy a gyerek tovább létezhet a szülő nélkül

```
unowned var parent: Parent
```

Memóriakezelés összefoglalás

- Az ARC teljesen automatikusan végzi a dolgát, **de**
 - > a weak, strong és unowned referencia típusokat azért a **programozónak** kell jól megválasztani
- Szülő-gyerek / tartalmazás viszonyoknál a szülőre weak vagy unowned referenciát használjunk
 - > **weak**: ha van értelme nil értéknek
 - > **unowned**: ha csak addig létezhet az objektum, amíg a szülő

Függvény típusok és Closure-ök {}

Függvény típusok

- A függvények Swiftben **referencia** típusok
- Típusukat a **bemenő paramétereik** és a **visszatérési értékük** határozza meg
- Pl.: $(Int, Int) \rightarrow Int$ típusú függvények:

```
func add(a: Int, b: Int) -> Int {  
    return a + b  
}  
func multiply(a: Int, b: Int) -> Int {  
    return a * b  
}
```

Függvény típusok használata

- Ugyanúgy használhatóak, mint bármilyen más típus
- Lehetnek változók vagy konstansok:

```
func add(a: Int, b: Int) -> Int {  
    return a + b  
}
```

```
func multiply(a: Int, b: Int) -> Int {  
    return a * b  
}
```

```
var calculation: (Int, Int) -> Int = add
```

```
calculation = multiply  
print("Result: \(calculation(2, 3))")  
let anotherCalculation = add
```

Függvény típusok használata II.

- Lehetnek más függvények paraméterei:

```
func printResult(_ calculation: (Int, Int) -> Int, _ a: Int, _ b: Int) {  
    print("Result: \(calculation(a, b))")  
}
```

```
printResult(add, 3, 5)
```

- Egymásba ágyazhatók, ezáltal belső függvényeket hozva létre

Ismétlés: címkék, visszatérési típus

- Minden paraméterhez rendelhető egy címke, ebben az esetben azt kiírva kell hívni

```
func square(of number: Int) -> Int {  
    return number * number  
}  
square(of: 10)
```

- Ha nem szeretnénk argumentum nevet, akkor ezt az _ jellel kell jelölni, ekkor a paraméter neve elhagyható híváskor
- A visszatérés nélküli függvények esetében a -> Void elhagyható

Closure

- Egy kódblokkba zárt kifejezés
- Más nyelvekben *lambda* kifejezés, Objective-C-ben pedig *blokk*
- A Closure egy olyan kódblokk, melyet referencia típusként használhatunk: értékül adhatjuk változóknak, átadhatjuk függvényeknek, stb.
 - > A függvények is Closure-ök
 - > Anonim Closure: nincs külön azonosítója

Closure II.

- Legtöbbször függvény paraméterként adjuk át őket
 - > Eseménykezelés
 - > Egy algoritmus definiálása és átadása
 - > Animáció
- Példa:

```
let alert = UIAlertController(title: "Alert!", message: "New Login?!",  
                             preferredStyle: .alert)  
let yesAction = UIAlertAction(title: "Yes!", style: .default, handler: {  
    action in  
        print("Do something with login.")  
    })  
alert.addAction(yesAction)
```

Closure szintaxis

- Legbővebb szintaxis:

```
{ (<paraméterek>) -> <visszatérési típus>  
  in  
  <kifejezések>  
}
```

- Példa

```
{ (a: String, b: String) -> Bool in  
  return a < b  
}
```

- Az in jelzi a paraméterek végét, és hogy következik a kifejezés
- A Closure paraméterei lehetnek inout típusúak, továbbá változó hosszúságúak

Closure "egyszerűsítése"

- Példa

> Egy tömb képes visszaadni adott logika szerint rendezett tömböt a `sorted(by:)` metódusával, ami paraméteréül (mely egy Closure) a rendezés logikáját várja.

```
let names = ["Attila", "Laszlo", "Geza", "Istvan"]
func backward(_ s1: String, _ s2: String) -> Bool {
    return s1 > s2
}
var reversedNames = names.sorted(by: backward)
```

Closure "egyszerűsítése" II.

- Legbővebb szintaxis:

```
reversedNames = names.sorted(by: { (s1: String, s2: String) -> Bool in  
    return s1 > s2  
})
```

- A fordító a típusokat (paraméterek, visszatérési érték) ki tudja találni, így elhagyhatók (*Type Inference*):

```
reversedNames = names.sorted(by: { s1, s2 in return s1 > s2 })
```

Closure "egyszerűsítése" III.

- Egyszerű, egysoros kifejezésnél automatikus visszatérés (return elhagyható):

```
reversedNames = names.sorted(by: { s1, s2 in s1 > s2 })
```

- A Swift automatikusan biztosít argumentum neveket \$ jellel és a paraméter sorszámával (0-val kezdve), így a paraméter lista is elhagyható az in kifejezéssel együtt

```
reversedNames = names.sorted(by: { $0 > $1 })
```

- Ahol a bemeneti paramétereknek és a visszatérési értéknek megfeleltethető egy operátor, még ezekre sincs szükség:

```
reversedNames = names.sorted(by: >)
```

Trailing Closure syntax

- Ha egy függvény/metódus utolsó paramétereként adunk át egy Closure-t, írhatjuk a zárójeleken kívül is

> Default syntax

```
names.sorted(by: { $0 > $1 })
```

> Trailing Closure syntax

```
names.sorted() { $0 > $1 }
```

- Egy paraméter esetén a zárójelek elhagyhatók

```
names.sorted { $0 > $1 }
```

Változók hivatkozása Closure-ből

- A Closure-ből hivatkozhatók a Closure környezetében látható változók
 - > Ez a **capture** ("begyűjtés")
 - > Nem kell paraméterként átadni a **Closure-ön kívül** definiált változókat
 - > A változók akkor is tovább használhatók, ha az eredeti kontextus már nem létezik
- ```
var animals = ["fish", "cat", "chicken"]
var printAnimalsTask = { print(animals) }
```
- A Closure-ökben behivatkozott változók egészen addig léteznek, amíg a Closure létezik



# Closure és self

- Amikor self property-kre vagy metódusokra hivatkozunk egy Closure-ből, mindig ki kell írni a **self**-et
  - > Kihangsúlyozza, hogy a Closure a self értékét is "begyűjti", és a self egészen addig nem törlődhet, amíg a Closure létezik

```
UIView.animate(withDuration: 3.0, delay: 0, animations: {
 self.horse.center = touchPoint
}, completion: nil)
```

Closure memóriakezelés

- A Closure-ök is referencia típusok: ugyanúgy ARC kezeli őket

```
// Erős hivatkozás egy Closure-re
var someClosure: (() -> Void)?
```

- Alapból egy Closure minden behivatkozott külső változóra erősen hivatkozik

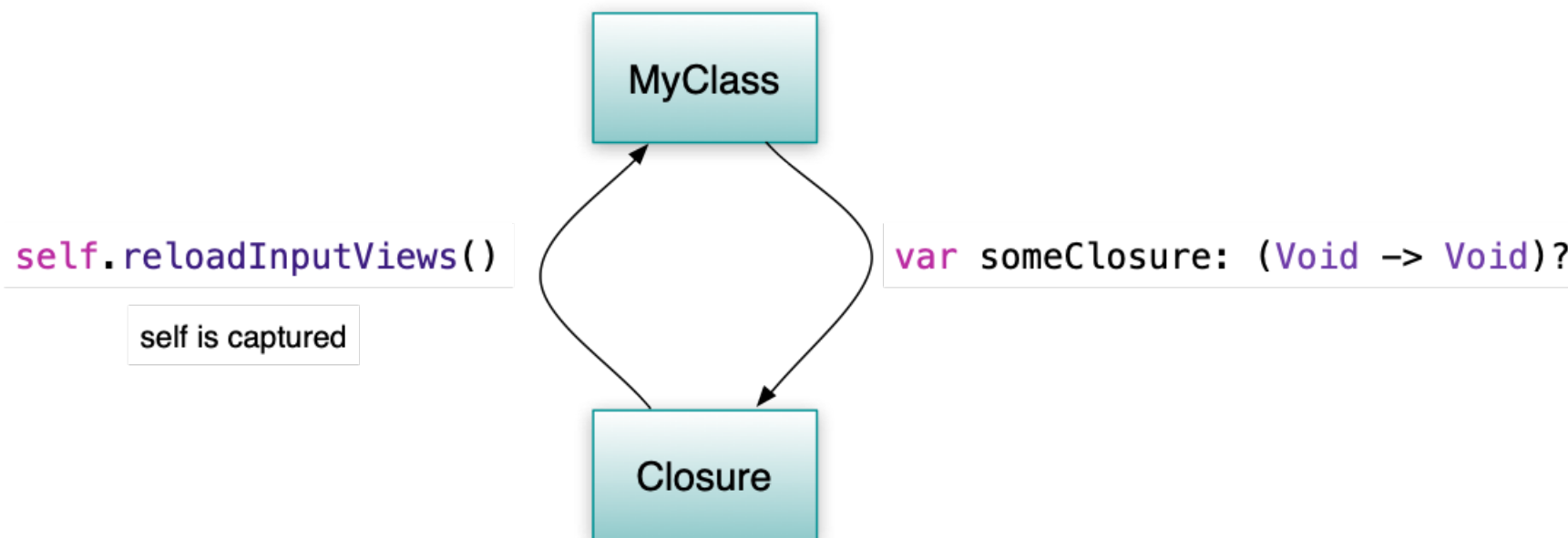
> self hivatkozása esetén arra is létrejön egy erős referencia!

```
// A Closure automatikusan létrehoz egy erős referenciát a view által
hivatkozott objektumra (a nézet egészen addig létezni fog, amíg a Closure)
let view = UIView()
someClosure = {
 print("\(view.frame)")
}
```

Closure-ök és körkörös hivatkozás

- Probléma: Closure-ökben könnyen keletkezhetnek körkörös hivatkozások a behivatkozott értékeken keresztül

```
someClosure = {
 self.reloadInputViews()
}
```


Closure „begyűjtési lista” (Capture list)

- Capture list:

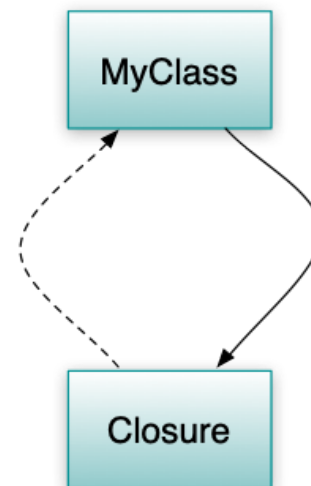
- > *Referencia típusok* esetén meghatározza, hogy a Closure-ben behivatkozott objektumokra milyen típusú hivatkozás jöjjön létre (unowned, weak)
- > Érték típusok esetén másolatot készít az aktuális értékről (annak későbbi külső változtatása a Closure-ön belül nem érvényesül)

- [ ] között, a Closure paraméterei előtt:

```
someClosure = { [weak self] in
 self?.reloadInputViews()
}
```

```
self.reloadInputViews()
```

self is captured as **weak** reference

Escaping Closure

- Olyan Closure, melyet függvény paraméterként adunk át, de csak azt követően hívódik meg, hogy a függvény visszatért
- Kötelező kiírni: `@escaping`

```
var completionHandlers: [() -> Void] = []

func addHandler(completionHandler: @escaping () -> Void) {
 completionHandlers.append(completionHandler)
}
```

Funkcionális programozás

Automatizálási és
Alkalmazott
Informatikai Tanszék

Funkcionális programozás

- A programozási feladatot egy függvény kiértékelésének tekinti
- Fő eleme az érték és a függvény
- Azt specifikálja, hogy *mit* kell kiszámítani és nem azt, hogy *hogyan*
- A program gyakorlatilag függvény hívásokból és kiértékelésekből áll, **nincsenek állapotok és mellékhatások**

Funkcionális programozás

- A Swift nem funkcionális programozási nyelv, de tartalmaz bizonyos funkcionális programozási megoldásokat (lásd. majd SwiftUI)
- Funkcionális metódusok gyűjtemény típusokon
  - > Új gyűjteménnyel térnek vissza, az eredetit nem változtatják
  - > Láncolhatók
  - > `filter(_:)`: szűrés
  - > `map(_:)`: elemek transzformálása
  - > `flatMap(_:)`: kollekciók "kilapítása"
  - > `compactMap(_:)`: opcionális típust tároló kollekció esetén opcionális értékek kiszűrése
  - > `reduce(_:)`: egy érték képzése az elemekből
  - > `zip(_:_:)`: két gyűjtemény összefésülése

filter

- A Closure-ben megadott kód szerint szűri a gyűjteményt
- Imperatív:

```
var even = [Int]()

for num in [1, 2, 3, 4, 5] {
 if num % 2 == 0 {
 even.append(num)
 }
}
```

- Funkcionális:

```
let even = [1, 2, 3, 4, 5].filter { $0 % 2 == 0 }
```

map

- A Closure-ben definiált kódot (transzformációt) végrehajtja minden elemen

- Imperatív:

```
var doubles = [Int]()
```

```
for num in [1, 2, 3, 4, 5] {
 doubles.append(num * 2)
}
```

- Funkcionális:

```
let doubles = [1, 2, 3, 4, 5].map { $0 * 2 }
```

flatMap

- Kollektciók „kilapítása”: egyszintű kollektciók létrehozása

```
let lotrParties = [["Frodo", "Aragorn"], ["Sauron", "Saruman"]]
```

```
let lotrAll = lotrParties.flatMap { $0 }
```

```
print(lotrAll)
```

```
// ["Frodo", "Aragorn", "Sauron", "Saruman"]
```

compactMap

- Opcionális típust tároló kollekció esetén opcionális értékek kiszűrése
- Kollekciónak olyan átalakítása, ami nem biztos, hogy mindig sikerrel jár (pl.: `String`-ből `Int`)

```
let numbers: [String?] = ["1", "2", nil, "apple"]
```

```
let numbersWithoutNil: [String] = numbers.compactMap { $0 }
print(numbersWithoutNil)
// ["1", "2", "apple"]
```

```
let integers: [Int] = numbersWithoutNil.compactMap { Int($0) }
print(integers)
// [1, 2]
```

reduce

- Egyetlen értéket készít a gyűjteményből a Closure-ben megadott kód alapján

- Imperatív

```
var sum = 0
for num in [1, 2, 3, 4, 5] {
 sum += num
}
```

- Funkcionális

```
let sum = [1, 2, 3, 4, 5].reduce(0) { $0 + $1 }
```

- Tovább egyszerűsítve

```
let sum = [1, 2, 3, 4, 5].reduce(0, +)
```

zip

- Két gyűjtemény összefésülése

```
let numbers = [1, 2, 3]
let topics = ["Introduction", "Swift", "MVC"]
let lectures = zip(numbers, topics)
```

```
for (number, topic) in lectures {
 print("\(number).: \(topic)")
}
```

```
//1.: Introduction
//2.: Swift
//3.: MVC
```

Protokoll orientált programozás

Automatizálási és
Alkalmazott
Informatikai Tanszék

Ismétlés: Protocol

- Swiftben csak egy őssztály lehet
  - > Csak `class`-ok között működik
- **Protocol**: metódus és property deklarációk listája (más nyelvekben "interfész")
  - > Implementációt nem tartalmaz
- `class`-ok, `struct`-ok és `enum`-ok is megvalósíthatják (adoptálhatják)
  - > Tetszőleges számú Protocolt valósíthatnak meg

Default Protocol implementáció

- A `protocol`-t megvalósítók megkapják az implementációt
  - > De felül is írhatják az alapértelmezett viselkedés

- **Extension-ök segítségével**

Milyen típusú objektum tudja adaptálni

```
protocol LoadingViewController: AnyObject {
 var activityIndicator: UIActivityIndicatorView! { get set }
 func showLoading()
 func hideLoading()
}

extension LoadingViewController {
 func showLoading() {
 activityIndicator.startAnimating()
 }
 func hideLoading() {
 activityIndicator.stopAnimating()
 }
}
```

Default Protocol implementáció II.

- Default implementáció szűkítése: **where**

```
extension LoadingViewController where Self: UIViewController {
 func showLoading() {
 activityIndicator.startAnimating()
 }
 func hideLoading() {
 activityIndicator.stopAnimating()
 }
 func addActivityIndicator() {
 activityIndicator = UIActivityIndicatorView(style: .gray)
 view.addSubview(activityIndicator)
 }
}
```

Protokollorientált programozás

- A közös funkcionalitás leszármazás helyett (default/specializált) Protocol implementációkon keresztül
- "Composition over inheritance"
- Nem OOP helyett, hanem mellett

Példa

```
// Protokoll definiálása
protocol ReusableView: class {}

// Default implementáció UIView-kra korlátozva
extension ReusableView where Self: UIView {
 static var reuseIdentifier: String {
 return String(describing: self)
 }
}
```

Példa II.

```
// Használat: hozzáadunk egy új metódust a meglévő UITableView class-hoz, ami
// kihasználja a protokollunkat
extension UITableView {
 func dequeueReusableCell<T: UITableViewCell>(forIndexPath indexPath:
IndexPath) -> T where T: ReusableView {
 guard let cell = dequeueReusableCell(withIdentifier: T.reuseIdentifier,
for: indexPath as IndexPath) as? T else {
 fatalError("Could not dequeue cell")
 }
 return cell
 }
}
```

Példa III.

```
// Használat: létrehozunkg egy olyan cellát, ami adaptálja a protokolunkat
class FriendTableViewCell: UITableViewCell, ReusableView {}

// Használat: A tableView delegate metódusában már a saját megoldásunkat
használjuk
func tableView(_ tableView: UITableView, cellForRowAt indexPath: IndexPath) ->
UITableViewCell {
 let cell: FriendTableViewCell = tableView.dequeueReusableCell(forIndexPath:
indexPath)
 ...
 return cell
}
```

Objective-C

Objective-C

- Teljes egészében C nyelvre épül, a C kibővítésének tekinthető
  - > 100% C kompatibilis: bármely standard C kód lefordítható Objective-C fordítóval
- C-hez képest újdonság
  - > Objektumorientált programozás
  - > Dinamikus típuskezelés
  - > Reflection
  - > Elsőrendű függvények, blokkok
- Dinamikus nyelv: amit lehet futási időben végez, fordítási idő helyett (rugalmasság)

Foundation

- A *Foundation* framework tartalmazza a legalapabb Objective-C-s típusokat és függvényeket
- Ezt a frameworköt kivétel nélkül használja minden iOS alkalmazás
- Objective-C-ben van írva, mai napig aktívan fejleszti az Apple
  - > Olyan régi kódbázis, hogy manuális memóriamenedzsmentet használ, nem ARC-t
  - > Objective-C-ben nincsenek névterek, ezért szokás minden framework-öt 2-3 betűs prefix-el ellátni, ez Foundation esetén az **NS**
    - NextStep (valójában)
    - NotSwift (viccelnek vele)

Adattípusok: NSString

- Objective-C-ben minden string **NSString**
- Hasonlít a Swift Stringre, de van pár fontos különbség
  - > Az NSString egy osztály, nem struct: tehát referencia típus
  - > *UTF-16*-ban tárolja a stringeket
  - > Alapesetben *immutable*, de nem konstans
    - String módosításnál nem az eredeti string változik, hanem új referencia kerül beállításra
- Swift String és Objective-C NSString között egyszerűen tudunk *bridge*-elni
  - > Sok, Swiftben használt **String** metódus valójában az **NSString** metódusa

```
let nsAlma = "alma" as NSString
let alma = nsAlma as String
```

Adattípusok: NSString II.

- NSString létrehozása:

```
NSString *hello = @"Hello, world!";
```

- NSString-eket soha ne hasonlítsunk össze == használatával, ugyanis az Objective-C-ben csak referenciát néz
  - > Használjuk az isEqualToString metódust!
- Létezik egy *mutable* párja is: NSMutableString
  - > NSString kiegészítése

Adattípusok: számok

- **NSInteger**: primitív típus: tehát value type
  - > Processzor architektúrától függően 32 vagy 64 biten tárolja a számokat
  - > Objective-C-ben mindig használjuk ezt a C-s int helyett
- **NSNumber**: referencia típus rengeteg segédmetódussal
  - > **NSDecimalNumber**: **NSNumber** leszárazott, használata kicsit kényelmetlen, de fontos, ha egészen pontos számokkal kell dolgoznunk

Adattípusok: tömbök

- Swifttel ellentétben többféle típust is tárolhatunk a tömbben
- Az `NSString`-nél látottakhoz hasonlóan itt is van immutable `NSArray` és mutable `NSMutableArray`

```
NSArray *villains = @[@"Weeping Angels", @"Cybermen", @"Daleks", @"Vashta Nerada"];
```

```
for (NSString *villain in villains) {
 NSLog(@"Can the Doctor defeat the %@? Yes he can!", villain);
}
```

- Minden olyan `NSArray` metódus, ami indexet használ túlindexelés esetén azonnal crash-el

Adattípusok: NSDictionary

- NSDictionary és NSMutableDictionary

```
NSDictionary *ships = @{
 @"Orion": @"Raumpatrouille",
 @"Enterprise": @"Star Trek",
 @"Executor": @"Star Wars"
};
```

- Mivel Objective-C-ben nincsenek tuple-ök, ezért ha több adattal kell visszatérni valahonnan NSDictionary-t tudunk használni (vagy új típust készíteni)

Öröklés

- Minden osztálynak kötelezően egy ősosztálya van (a gyökér osztály az `NSObject`)
- Minden metódus felüldefiniálható (minden metódus virtuális)
- Többszörös "öröklés" csak protokollokkal (interfész)

```
// protokoll deklarációja és neve
```

```
@protocol MyPrinterProtocol
```

```
// protokoll metódusai
```

```
(void)printThisData:(NSData *)data;
```

```
@end
```

Az `id` típus

- Bármilyen típusú objektumra mutathat, a referenciák alaptípusa
  - > Ha nincs értéke, akkor `nil`-re állítjuk
  - > Alapból mutató típus, nem kell `*`-ot külön kiírni hozzá
  - > Swiftben `Any`-re képződik

- Objective-C

```
id myRobot = nil;
```

- Swift

```
var myRobot: Any? = nil
```

- Visszatérési értéknek használjunk inkább `instancetype`-ot, ez biztosít pár compiler checket

Swift vs. Objective-C

- Swift: metódushívás

```
myRobot.say("We came with peace")
myRobot.attack(target: president, with: laserCannon)
myRobot.selfDestruct()
robotFactory.createRobot().say("We came with peace")
```

- Objective-C: „üzenetküldés”

```
[myRobot say:@"We came with peace"];
[myRobot attackTarget: president withWeapon: laserCannon];
[myRobot selfDestruct];
[[robotFactory createRobot] say:@"We came with peace"];
```

Objective-C osztályok használata Swiftből *Interoperability*

- Minden Swift projekthez beállítható egy **Objective-C Bridging Header**
- Bármely, ebben a fájlban beimportált Objective-C fájl elérhető a Swift forrásfájlokból
- A *targethez* kapcsolódó **Build Settingsben** állítható be
- `ProjectName-Bridging-Header.h`

Key-Value Observing (KVO)

Key-Value Observing

- Olyan observing mechanizmus, mely lehetővé teszi objektumok számára, hogy értesüljenek más objektumok valamely property-jének változásáról
  - > Kifejezetten hasznos a Model és Controller rétegek közti kommunikációkor (A macOS Controller rétege nagyban a KVO-ra épít.)
- Előnyei:
  - > Legfőbb előnye, hogy nem kell saját sémát implementálni, hogy értesítést küldjünk mindig, amikor egy property változik
  - > Framework szinten támogatott, könnyen adoptálható, alapvetően nem jár (sok) plusz kóddal

KVO implementálása

- Az obszervált objektumnak KVO kompatibilisnek kell lennie
  - > Az osztálynak az **NSObject**-ből kell leszármaznia
  - > Swiftben: **@objc dynamic** annotáció a propertyre, **@objc** a class-ra, mivel a KVO az Objective-C runtime-on alapszik
- Egy obszerver instance menedzseli az egyes property-k változását
  - > A obszerválást az **observe(_:options:changeHandler:)** metódussal indíthatjuk el
  - > Ha szükségünk van arra, hogy hogyan változott meg a property, akkor az options paramétert kell megfelelően beállítani.
- Hogy értesüljünk a változásról, össze kell kötnünk a obszervert az obszerválttal
  - > Ekkor az obszervált objektumok értesítik az obszerverüket, a property változásról

KVO példa

- Az alábbi osztály myDate property-je obszerválható

```
@objc class MyObjectToObserve: NSObject {
 @objc dynamic var myDate = NSDate(timeIntervalSince1970: 0) // 1970
 func updateDate() {
 myDate = myDate.addingTimeInterval(Double(2 << 30))
 //Első hívás után: 2038-01-19
 }
}
```

KVO példa II.

- Observer példa osztály:

```
class MyObserver: NSObject {
 var objectToObserve: MyObjectToObserve
 var observation: NSKeyValueObservation?

 init(object: MyObjectToObserve) {
 objectToObserve = object
 super.init()

 //A \. a keypath eléréhez kell
 observation = objectToObserve.observe(\.myDate, options: [.old, .new]) {
 object, change in
 print("myDate changed from: \(change.oldValue!), to: \(change.newValue!)")
 }
 }
}
```

https://docs.swift.org/swift-book/ReferenceManual/Expressions.html#grammar_key-path-expression

KVO példa III.

- Obszerver összekötése az obszerválttal

```
let observed = MyObjectToObserve()
let observer = MyObserver(object: observed)
```

- Az `updateDate` metódus megváltoztatja a `myDate` property értékét, amely automatikusan triggereli az obszerver `change` handlerét

```
observed.updateDate()
//myDate changed from: 1970-01-01 00:00:00 +0000, to: 2038-01-19 03:14:08 +0000
```